

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 4 Korona
Fél évre . . . . . 2 Korona
Negyed évre . . . . . 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

Az iparos pálya.

A „Szentés Vidéke“ nyomán közöljük e cikket. Különösen az iparosok figyelmébe ajánljuk e cikkben elmondott sok igazságot.

Minden alkalommal, de kivált tanév végén, amikor a pályaválasztás kérdése különben is időszerű, halljuk és olvassuk azokat a jóakaratu tanácsokat, figyelmeztetéseket, melyekkel arra serkentik a szüléket, hogy fiaikat az iparos pályára neveljék. Daczára a sok jó és okos tanácsnak azonban a szülék csak a legutolsó esetben adják fiaikat mesterségre és ebben az esetben is ott van lelkükben az utógondolat, hogy — majd ha megjön a gyerek esze, lehet abból még hivatalnok is.

Az iparos pályára való tuszkolása a fiuknak eddig is napirenden volt. A közoktatásügyi miniszter legutóbbi rendelete után, melyben a középiskolai tanulókkal szemben szigorubb eljárást követel, még nagyobb lesz a tanácsadók száma, akik az ifjuságnak azt javasolják, hogy penna helyett pörölyt, gyalut, kalapácsot vegyen a kezébe és az eredmény mégis az lesz, hogy a vasuti bakter is uri pályára neveli a gyermekét, noha az a gyermek akkor válnék igazi uri emberré és ami fő a társadalom hasznos tagjává, ha az édesapja őt kazánkovácsnak, vagy — ha hajlama úgy hozza magával, mézeskalácsosnak adná.

Az iparosostálytól való szörnyű idegenkedésnek okát keressük, megtaláljuk azt az iparos műhelyek tulnyomó részében, tehát ott, ahonnét elsősorban kellene a gyermekük jövőjéért aggódó szülőknek kedvet kapniuk arra, hogy a fiukat a műhelyekbe küldjék.

Merésznek látszik ez az állítás, de se nem merész, se nem tulzolt, — ahogy ezt a következőkben talán sikerülni fog be is bizonyítanunk.

Vizsgáljunk meg egy műhelyt és figyeljük meg annak életét, azonnal látni fogjuk, hogy maga a műhely az a hely, mely elriasztja a szüléket, akik gyermekeiket oda szeretnék küldeni.

A legtöbb műhely már messziről felismerhető az onnan kiáradó búzról és arról a sok helyen szokásos trágár beszédéről és nótázásról, mely — a tanoncok nagyobb lelki épülésére, — ugyszólván fűszerét képezi a műhelyi életnek.

Közletről, belülről látván a legtöbb műhelyt, azt kell hinnünk, hogy a mesterség elsajátítása végett okvetlenül szükség van arra a nagy rendetlenségre, piszokra, ami ott szemlélhető, ha ugyan képesek vagyunk sokáig bent időzni a romlott levegőjű helyiségben, amelyben egy-két agyoncsigázott, ványadt képű inasgyerek tart néha egy kis rámolást.

Sajnos biz ez, de ugy igaz, hogy a legtöbb műhely hónapról-hónapra még csak szellőztetve sincsen kellően, nemhogy alaposan kitakarítva lenne. Csuda-e hát, ha az ilyen szemétoduba és az abban élő társaságba nem szívesen küldi a legszegényebb szülő se gyermekét. És amilyen a műhely — rendszerint olyan abban a tanítás is, a tanuló is.

Figyeljük csak meg közelebről.

Háinalban, habár erre se ok, se szükség nincsen, felzavarja a segéd ur a mély álomban levő tanonczot, csak azért, hogy megmutassa, miszerint a segéd az ur, az inas meg csak kutya.

A szegény fiu, a kit egész nap agyon fárasztanak a gyerekdajkálással, favágással, számlaküldözgetéssel és a jó Isten tudja miféle — a mesterséghez nem tartozó munkával, — már életkoránál fogva is szeretne még egy kicsit aludni a ronda vaczkán, eltörődött teste nehezen tápázkodik fel az alvóhelyről és mire álmos szemmel előkeresi a pálinkás üveget — tudja, hogy az első dolga a pálinkához — akkorra a segéd ur egy pár pofonnal serkenti és figyelmezteti a „l u s t a g a z e m b e r t“ a koránkelés előnyeire.

Talán a fiu készsége, de a segéd urtól való rettegése bizonyosan siettetni őt a pálinkához alkalmával. Hozza az erősítő italt szaporán. Mindegy az. A segéd ur két okból ismét megczibálja a fülét. Soká is jött, meg ivott is a pálinkából az uton. Pedig dehogy ivott. Majd iszik ezután s majd lustán jár ezután, mikor tapasztalja, hogy ugy is mindegy, mert mindenképen csak durva bánásmódban részesül.

És tény, hogy a segéd ur módszere a jó fiuból is rosszat nevel. A tanítvány hasonló lesz a mesteréhez. Mert az iparostanoncznak csak a segédek az igazi tanítómesterei, akikkel folyton együtt van. A gazdája, a ki legtöbb esetben csak kiadja a munkát,

mindössze annyit tud a segéd panaszai nyomán, hogy egy haszontalan lusta kölyket tart a házában, akiből legfőlebb ha csavargó válik. Természetes, hogy így a gazda is ad aztán néhány jóakaratu ütletet a — jómódban ellustult inasnak. És ez így megy egész nap, egész héten, sőt az egész inasévek alatt mindig.

Olyan természetesnek tartja a legtöbb iparos azt, hogy a tanonczal csak durván kell bánni, hogy szinte büszkén emlegeti az ütletek alatt jajgató gyerekeknek: „az én tanítómesterem kellett volna neked, az meg is nyugott volna.“

Ha elképzeljük, hogy az inas sok helyen a gazdasszonytól és a mester gyermekeitől is mennyi bánatalmat szenved el: könnyű belátni, hogy nem szívesen adják a szülők a fiukat iparos pályára.

Az ezen pályáktól való idegenkedés egyik oka tehát a műhelyek rendezetlenségében, másik oka pedig abban a tapintatlanságban található, mely szerint a középiskolába járó gyenge, vagy közepes tanulókat nem biztató szóval, hanem korholással, sok szidás és megszegényítés mellett küldik, vagy inkább kergetik az iparos pályára. A tanár nem egyszer mondja a rossz tanulónak: miért nem megy inkább suszternek, szabónak; a szülők ijeszti vele a gyermeket, hogy — ha nem tanul inasnak adják. Nem a tanár, talán nem is a szülő az oka annak, hogy ilyen módon verődnek össze a leendő iparosok, de oka a közvélemény, a társadalom, mely utóbbi tulnyomó részben abban a meggyőződésben áll, hogy minden fiugyermeket okvetlen tudományos pályára, urnak kell nevelni és csak ha számár, ha rossz, akkor legyen belőle iparos. Hát persze, hogy kevés szülő akarja gyermekéről elhinni, hogy számár. Es hiába minden miniszteri rendelet, amely az ifjuságot az iparos pályára utalja, mig rendes, megbízható műhelyeink nem lesznek, olyanok, melyekben az ifjuság erkölcsé is javuljon s amelyekben ne csakhogy ráragadjon valami a mesterségből, de teljes kiképeztetést is nyerjen.

Ilyen mintaműhelyek nélkül bizony ezután is csak a legutolsó esetben adja a szülő gyermekét az iparos pályára. Ellenben ilyen műhelyek felállítása esetén, amilyeneket államtá-

mogatással az ipartestületek internátus-szerűen is szervezhetnének, nem volna szükség arra, hogy fiainkat erővel tuszkolják be a műhelybe. Ha a szülő látja, hogy gyermeke — mint iparostanoncz, tisztességes helyen, arra való egyének között a társadalom becsülendő tagjává neveltetik, szívesen fogja fiát a műhelybe küldeni. Ekkor nem lesz szükség rá, hogy a jövő iparosait a bukott diákok közül sorozzuk és neveljük.

Iparunk fejlődése és a fiuk jövő érdekéből is szükséges tehát, hogy azok, akiknek elsősorban áll érdekükben, olyan műhelyeket állítsanak, melyekben igazán iparosokat és nem naplopókat nevelnek. Ne a bűz, rendetlenség, trágárság legyen a műhelyismertető jele, hanem a tisztaság, rend s a tisztés, lelkiismeretes életmódra szoktatás, mely mellett ur az iparos is.

Elmélkedjünk az itt elmondottokról és cselekedjünk is, ne csak prédikáljunk. Tapasztalni fogjuk csakhamar, hogy munkánk meghozza a legszebb jutalmát.

Vegyések.

— Halálozás. Özv. Humay Jánosné, szül. Keller Mária, főtisztelendő Keller Lajos plebános ur nővére, Humay Nándor áll. el. népiskolai tanító urnak pedig édes anyja, folyó hó 13-án hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult temetése folyó hó 14-én ment végbe óriási részvét mellett. A temetésen a helybeli „Polgári Kör“ választ-

mánya testületileg vett részt. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a páratlan jó anyának, feledhetlen testvérnek, illetve sógornőnek néhai Humay Jánosné született KELLER MÁRIÁNAK élete 53-ik évében, keresztény türelemmel viselt hosszú szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, f. hó 13-án történt gyászos elhunytát. Temetése folyó hó 14-én fog megtartatni; az engesztelő szent mise áldozat pedig folyó hó 15-én fog az Egek urának bemutatatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Humay János, Humay Irén, Humay Nándor, Humay Józsa, Humay Margit, Humay Elvira, Humay Gyula, Humay Paula, Humay Antal, Humay Mariska, gyermekei. Keller Lajos, Keller Kálmán, Keller Vilmos, testvérei. Majer Károly, Lederer Ede, Lederer Oszkár, vejei. Fischer Gizella, Krausz Vilma, menyei. Kovács Róza, Niefergál Gizella, sógornői. Humay Etelka, Humay Vilmácska, Humay Rózsika, Humay Nándorka, Lederer Edus, Lederer Oszkár, unokái.

— Bucusu. A mindszenti bucsu folyó hó 14-én folyt le, mely alkalomra az egész környékből számosan jöttek be.

— Legényharcz. A folyó hó 14-iki bucsu alkalmával két tulatszai legénycsendes iddógált Fejér nagyutczai vendéglőjében. Mulatozásukat azonban Pap Ferencz és Apró János helybeli legények nem nézhették szó nélkül. A dolog vége az lett, hogy öre mentek a vitézek és mindannyian véresen hagyták el a színtért.

— Országos vásár. A mindszenti nyári országos vásár f. hó 27. és 28-án fog megtartatni, melyre vészmentes helyről mindenféle jószág felhajtható.

— Gyilkosság. A hét folyamán az ugynevezett vásárhelyi csárdában, melyben ez idő szerint egy juhász lakik, az ottani szolgálatban levő 14 éves cselédleányt felakasztva találták. A megejtett orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a felakasztás előtt a leány meg lett gyalázva. Ez alapon meg is indult a vizsgálat, a juhászt fogva tartják, ki azonban tagadásban van.

— Veszedelmes játék. Pölös József 12 esztendő kis fiu ugyancsak megemlegeti, ha egyáltalán életben marad, a szarkafészek szedést. A mult pénteken ugyanis fölmászott egy hatalmas akácza tetejére, hogy leszedje az ott levő szarkafiókákat. Apró társai nagy várakozással bámultak föl reá és várták a csupasz kis madarakat. Am azok helyett maga Pölös József pottyant le, de oly szerencsétlenül, hogy eszméletlen állapotban kellett szüleihez szállítani. A segélyül hívott orvos véleménye szerint agyrázkodást szenvedett és aligha marad életben.

— Munkálatok a Tiszán. A szegedi kir. folyamkotró hivatal már megkezdte a Tiszán az idei kotrási munkálatokat. Hét kotróhajó indult Szegedről a munkába. Ezek közül négy maradt a Tiszán, melyek közül a Bodrog és a Körös kotróhajók Szentes alatt dolgoznak a folyómeder tisztogatásán. A kotrási munkálatokat Jezerniczky Ákos kir. főmérnök a szegedi kir. állami kotrások főnöke és Fluck Dezső kir. mérnök vezetik.

— Öntöző művek létesítése. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter valamennyi ármentesítő társulathoz leiratot intézett, felhíván őket öntöző csatorna-érdekeltségek alakítására. Mivel pedig a gazdaközönség állami támogatások mellett sem vállalkozik ilyen gazdasági beruházás elkészítésére, a

TARCZA.

MONNA VANNA-HISTÓRIA.

Mielőtt történetkém elmondásába fognék, illendőnek tartom kijelenteni, hogy az egész esemény a modern világ légkörében történt, s így nagyon csalatkoznék, a ki hősről, trubadurokról és szende várkisasszonyokról ábrándoznék.

E rövidke elbeszélő után, azt hiszem, bátran belefoghatok elbeszélésembe.

Váry Henrik ur a tönk szélén állott. Már napok óta csak sóhajtaból élt és azokból a jóságos, szerető pillantásokból, miket jóságos neje juttatott neki. A börze mindent elvitt. Vagyont, jóllétet, kényelmet, s adott helyettük marczangoló önvádat és szomorú kilátást a szegénységre.

Váry ur még nem szólt egy szót sem Ellának a közeli bukásról s így az nem is sejthette, hogy férje ura miért sápadozik napról-napra s miért fogyatkozik óráról-órára.

Váry ur pedig egy utolsó mentő kísérlethez folyamodott. Elküldte apját Kövy Dénes urhoz, a ki feleségének hsszu ideig udvarolt s a kit egy alkalommal — még ideje korán — kidobott házából.

Hajdanában még üzlettársak voltak, jóbarátok, kik vagyonszösségben éltek; csakhogy Váry ur nem akarta a hitvesét is a közös szerzeményhez sorozni, úgy gondolkozván, hogy amit saját firmája alatt szerzett, ahhoz csak neki van törvényes joga.

Ezen kaptak aztán össze a jó pajtások, az üzlettársak. Így dőlt aztán romba a Kövy és Váry cég, így lett mindegyik a maga ura.

Kövy ur nemsokára megnősült, de nem tudta fejből kiverni Ellát; érezte, hogy azt az üdvöt, mit Ella nyújtott neki nem pótolja hitvese.

Pedig Leontin szerette férjét, csakhogy sohasem volt alkalma szerelméről bizonyosságot tenni, s ez fájt neki.

Végre is az ilyen házaseslet nem érvárami sokat, Kövy ur még hozzá csapodár is volt; így aztán közös elhatározással beadták a válópert.

Ilyenek voltak a viszonyok s ilyen volt az éghajlat Kövy urnál, amikor belépett hozzá — Váry ur atyja.

A derék öreg tudományos képzettségű ember volt, ismerte az összes részvények árfolyamát, könyv nélkül tudta még az egy év előtti értékek kurzusát, szóval igazán benfentes börzeáner volt.

Váry Péter ur rövid bevezetés után előadta a szegény Henrik szomorú helyzetét és folyamodott ahhoz a barátságához, mely hajdanta egybefűzte őket, s amit szétszakított a nő.

Kövy Dénes itt gondolt egyet. A logikája nagyon egyszerű volt. Abból állott, hogy a mit szétszakított a nő, azt a nő újra összefűzheti; így legalább meg lesz az elégtétel is, megmarad a káposzta is, de a kecske még is jóllakik.

S megtette ajánlatát . . .

*

Váry Henrik ur gondterhelt fővel járt föl s alá szobájában; íróasztala mellett ült atyja, fejét kezére hajtva; míg a szomszéd-ból behangzott a zsurozó társaság jókedvű, gondtalan zsvajja.

Váry ur e pillanatban atyja felé fordult, kezét ajkához emelte s bambán kibámult az utczára, hol fürge hópejhek játszadoztak vig játékokot.

— Holnap éjjel?

— Holnap éjjel! ismétlé az öreg Váry.

— De hogy szóljak Ellának? Oh, ez a szegény, hiszen még azt sem tudja, hogy a tönk szélén állunk. Az az átkozott Kövy tudta, hogy hová sujtson. Mit is mondott tulajdonképpen?

— Kisegít bajodból, társul fogad; s mindezért nőd kéri holnap éjj . . .

— Elég! rivalgott Henrik ur. Elég!

— Válasszál! Boldogság boldogtalansággal, vagy boldogtalanság boldogsággal kell-e?

— Egyik sem! Inkább a halál. Csak ne volna olyan nehéz meghalni, csak ne tudnám, hogy milyen szép az élet.

Az öreg Váry ur nemsokára elbucsuzott fiaitól; figyelmeztetvén, hogy erős legyen az elhatározásban s ne áldozzon föl mindent az ideális érzelmért.

Váry ur pedig bölintott egyet atyja jóakaró tanácsaira, aztán elváltak.

Mikor az ajtó bezárult atyja mögött,

miniszter elhatározta, hogy az öntözés előnyeinek szembevető kimutatása céljából olyan helyeken, ahol ez sikeresnek ígérkezik, mintatelepeket létesít. Ilyen öntöző mintatelepek berendezését a miniszter hajlandó megfelelő államsegélyvel támogatni, ha biztosítást nyer arra nézve, hogy a vállalkozó társulat, gazdasági egyesület, vagy község a mintatelep szakszerű tartására 10—20 évig vállalkozik. A mintaterületek 50—100 kat. holdig terjedhetnek.

— A csongrádi munkászendülés következménye. Annak a munkászendülésnek a következményei, melyről lapunkban kimerítően hírt adtunk és a mely Csongrádon a pünkösdi ünnep ajtatosságát zavarta meg, — most mutatkoznak a kellemetlen következményei. A munkáslázongásról ugyanis, mely hatósági beavatkozást vont maga után, a csongrádi csendőrörs most tett hivatalos jelentést a szegedi csendőrszakaszhoz. Elmondja a jelentés, hogy a felbőszült munkások a szolgabírói hivatalt valósággal ostrom alá fogták és 51 ablaktáblát zúztak be kövekkel, a község házában pedig 29 ablakot vertek be. A megindított vizsgálat kiderítette, hogy a zendülő tömeg vezetői és a mozgalom kezdeményezői a következő csongrádi munkások voltak: Náfrádi Kovács János, Kormányos István, Gyurkó Pál, Szörfi András Goró Pál, Kocsis György, Rác János, Kiss József, Détán Sándor, Lantos Sándor, Papcsik László és Palcsi Mihály. Ezek ellen a szegedi kir. ügyészség már meg is indította a megtorló eljárását.

— Az ország terméskilátásai. A földmivelésügyi miniszter a héten tette közzé első terjedelmesebb jelentését az aratási kilátásokról. Az ország egyes vidékein rendelle-

nes időjárás uralkodott, másutt rozstda, féreg ártott a vetéseknek, de ezidőszerint azt lehet mondani, hogy bárha az idén szemre kevesebb, szalmában pedig jóval kevesebb hozamra van kilátás, mint amennyi tavaly volt, mindamellett a gabonafélék, úgy az őszi, mint a tavasziak is közepes termést ígérnek. A gazdasági tudósítók adatai szerint 1900 óta csökkent a buza területe 83.000, a rozs területe 63.000 kat. holddal; ellenben emelkedett az árpa területe 37.000 és a zab terület 18.000 kat. holddal. Az őszi vetés az utóbbi napokban tetemesen javult, nagyjából szép kalászt kioltta s részben el is virágzott. A késői vetések is elég jól kalásztak. A várható buzatermés kat. holdalkint országos átlagban mintegy 6.70 métermázsá, tehát az összes terménybeli termés megközelítőleg 38.8 millió métermázsá, ennél fogva az idén még mindig türehető buzatermésre van kilátás. A múlt évben, a végleges adatok szerint, termelt összesen 46.5 millió métermázsá buza. Aránylag véve legjobbak a termés-kilátások az Alföldön és részben a Duna jobb partjának némely részeiben. Ebbe a körzetbe esik Csongrádvármegye, hol az átlagos holdankénti 6.70 métermázsánál nagyobb termésre van kilátás. Ugyanígy van Békés, Arad, Csanád megyében. Az őszi rozsban 6.04 métermázsá átlagos termést lehet várni, vagyis főeredményeiben 11.7 millió métermázsát. Az őszi árpában várható termés közepes, szintugy a tavaszi árpában. A zab javult. A termésbecsülés főbb adatai a következők:

	Várható eredmény	1902. évi eredmény
Buza	39,407.700	46,507.051
Ros	11,723.300	13,606.722
Árpa	11,993.500	13,575.100
Zab	10,797.809	120,19.447

visszaült íróasztala elé és át-meg átgondolta helyzetét.

— Nem volt elég bátorsága ahhoz, hogy Ella elé álljon azzal a föltétellel, amit a kegyetlen Kövy áldozata fejében követelt tőle.

Egyenes uton tehát mire sem mehetett. Elővette tehát a másik szellemét, a fuffangot.

Egy éjjelt töltött ébren. Ezalatt volt alkalma, hogy megássa azt a vermet, melybe Kövy urat bele akarta ugrasztani.

Másnap reggel Váry ur elment a vad Prinziálléhoz, Kövyhez, a ki elégedetten dörzsölte kezeit, mikor meglátta hajdani üzlettársát.

— Eljöttem! — szólt Váry Henrik ur rezignáltan.

— Tessék helyet foglalni. És ha tetszik megkötjük a szerződést.

— Ahogy tetszik.

— Ma pontban tíz órakor ott leszek.

— Az ajtóban várom Kövy urat.

— Helyes!

— Ott alsirja a szerződést. Két tanu jelenlétében.

— Helyes.

— Aztán öné legyen a boldogság.

— Nem gondolja, hogy több a kegyetlenség tettében, mint az áldozat.

— Megfizetem ám!

— Igaza van. Isten önnel.

— Este tíz órakor ott leszek. Ezzel Váry ur könnyező szemekkel ment . . . ment

Leontinhoz.

Leontin szívesen fogadta Váryt és nagyon meghatotta az a szomorú helyzet, melybe a sors szegényt sodorta. Emellett tetszett neki az alkalom, a mely kínálkozott, hogy Kövy urat, az ő való felben levő férjét kiájtássa.

Este 10 óra. Mélyen lefátyolozva lépett be Leontin Váryékhoz. A szoba sötét volt.

Váry ur megsugta, hogy feleségét még délben anyjához küldte s így nincs mitől tartania. Alig öt percze rá jött a vad Kövy Dénes két tanuval a szerződés megkötése céljából.

Az éj elmúlt. Kövy rosszkedvűen ült szobájában, mikor belépett Váry ur.

— Isten hozott, Henrik.

— Szervusz Dénes! Nos?

— Hagyd el barátom. Ne szóljunk róla. Maradjunk csak továbbra is üzlettársak, legyen közös a vagyonunk — de a nőből többet nem kérek.

Igy csalódott Prinziállé — Kövy ur — s így maradt ép továbbra is Monna Vanna — Váry Henriknél.

Azóta békés egyetértésben élnek egymással Kövy és Váry; jóbarátok, mert Kövy urnak eszébe se jutna közeledni üzlettársa nejéhez, úgy gondolkozván: „Nem mind arany, a mi fénylik.“

— Pör egy fél bajusz miatt. Furcsa esetben fog legközelebb itélkezni egy tulajdonai járásbiróság. A nagy vendéglőben egy jókedvű társaság borozgatott. Drucholcz József, az egyik vendég egyszerre csak elkezdte: Elmehetsz Albert András a csupasz száddal! Albert nem haragudott meg, mire csufolta. Egyszerre csak megszólal Drucholcz:

— Nézd Albert, odaadom a fél bajuszomat 200 koronáért.

A német mosolyogva széjjel nézett, majd odanyujtotta a kezét:

— Áll az alku. Fél bajuszodat leborotváltatod és így jársz egy évig. Ezért kapsz 100 frtot. Aki megszegi az esküt, az dupláját fizeti a másíknak.

A vig társaság ugyancsak mulatott a furcsa ötleten, de fele sem volt tréfa, mert Albert András nyomban kiolvasta a 200 koronát. Azután tovább mulattak, megitták az áldomást. Drucholcz jót aludt mámoros fővel s amikor másnap fölbredt, menten eszébe jutott a furcsa szerződés. Nézte, nézte a bajuszát, talán százszor is végigsimitotta, már készülődött, hogy levegye, de nem volt hozzá szíve, se ereje, szeméből is kicsordult egy könnycsepp. Nem is tanakodott tovább, előszedett 200 koronát s két esküdtel elindult Albert András lakására, hogy a pénzt visszafizesse, mivel nincs szándékában a szerződést beváltani. Igen ám, csak hogy a bajusztalan nem állt rá. Követelte, vegye le fél bajuszát, vagy fizesse meg a dupláját. Drucholcz azonban sehogy sem volt hajlandó az összeget megfizetni. Albert András kapta magát, ügyvédet fogadott és Drucholczot a járásbiróságnál bepörölte. Már most érdeklődéssel várják, micsoda ítéletet fog hozni ebben a bajuszhistóriában a bíróság.

— Rákóczi-album. A Rákóczi szabadságharc kétszázados évfordulója alkalmából értékes, becses és időszerű ajándékkal kedveskedik olvasóinak a legrégebb és legnagyobb, legjobban szerkesztett, független irányu magyar napilap: az „Egyetértés.“ Egy Rákóczi-album lesz ez a kiválóan értékes díszmunka, a melynek nagyobbik fele a kétszázévesztendő dicső események írásban és képben való ismertetésének és bemutatásának lesz szánva. A Rákóczi-korszak lesz tehát az album fő-tárgya s hivatott művészek képei a legkitünőbb írók és történettudósok, valamint politikusok tanulmányai festik majd hiven ezt a hatalmas időszakot. Ezen felül persze az év minden kimagasló eseményének és a magyarság minden nagy érdekének jut tér az albumban s lesz ezeken kívül nagy irodalmi része is, a mely díszére válik majd minden könyvtárnak. Mutatóul ez albumból minden újonnan belépő előfizetőknak a kiadóhivatal azonnal küld teljesen ingyen és bérmentesen egy gyönyörű kartonlapot, a mely Kossuth Lajos leghivebb arcsképe. A kép, a mely sok mással együtt az album egyik melléklete lesz, Morelli tanár metszése és a Franklin-Társulat kitünő nyomdájából kerül ki. Az évközben járó kedvezésekből ez a karácsonyi ajándék nem von el semmit. Nagy ünnepi mellékletek, bőséges irodalmi rész, a legkitünőbb regények, nagy események idején külön kiadások és külön mellékletek sohasem maradnak el. Az „Egyetértés“ megrendelhető egy hónapra 1 frt 80 krért a kiadóhivatalban: Budapest, IV., Vármegye-u, 11. szám.

— Ujság nélkül ma már művelt ember nem élhet. Legyen a gazdának bármennyi a teendője, válságos belső és külső politikai események között még sem zárkozhatik el az ujságolvasás elől ő sem. Ilyen körülmények közt valóban nem is szükséges a magyar olvasóközönség figyelmét külön felhívni arra, hogy új évnegyed küszöbén állunk. Erre való tekintettel egyszerűen utalunk arra, hogy napilapjaink közt legfüggetlenebb, leghabzóbb tagadatlanul a „Pesti Hirlap.“ Jó politikával a legváltozatosabb tartalmat egyesíti, úgy hogy ma legtöbb olvasni valót ad lapjaink között. Egy napilap sem jelenik meg napról-napra oly terjedelemben, mint a „Pesti Hirlap (28—82 oldal); vasárnapi és ünnepi számai pedig egész kötetek. S bár eszerint az olcsó előfizetési árért (negyedévre 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fill.) legtöbbet ad, rend-

kivüli kedvezményül a karácsony előtti héten, nagy képes naptárt is ajándékoz minden előfizetőjének. Azért hívjuk fel erre most a figyelmet, mert a „Pesti Hirlap“ nagy képes naptárát 1904-re csak azok kapják meg, akik legalább július óta szakadatlanul előfizetői a lapnak. Hölgy-olvasóinak pedig kedvezményes áron küldi a „Divat Szalon“ című, kéthetenként megjelenő divatújságot, melyet elismerten és praktikusán szerkeszt Szabóné Nogál Janka, a jeles írónő. A „Pesti Hirlap“ előfizetői ezt a kitünő divatlapot negyedévi 2 koronáért rendelhetik meg. Levelező-lapon kifejezett óhajra mutatványszámokat is küld a „Pesti Hirlap“ kiadóhivatala (Budapest, V., Váci-körút 78.)

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Legjobb
minőségű
HÓLYAG
PAPIROS
csakis
WEISZ I. nyomdájában
kapható.

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapest, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből. Minták és méretek utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasúti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szíves megkereséseket kér
az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II.
Klein Adolf fűszabász.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

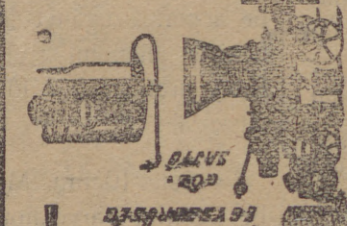

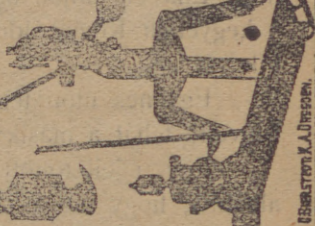

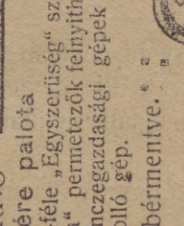

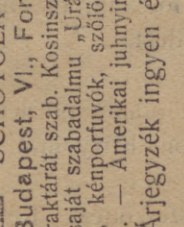

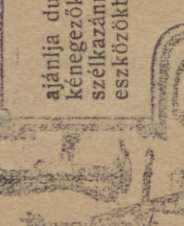

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrle-malmok, egyetemes csépl-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

SCHOTOLA ERNŐ
Budapest, VI., Focsiere palota
ajánlja dus raktárát szab. Kosinszky-féle „Egyszerűség“ szén-kéntegezők, saját szabadalmu „Urania“ permétezők feinyitható szelkázánnal, kénporfúvók, szőő-pinczegazdasági gépek és eszközköbken. — Amerikai juhnyíró-olló gép.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánnyomás Mlós
KAPITÁNYUT 1872.

Roggyantó (gumi) gyártó gépek